

Forfatter: Christian Frederik

Titel: BREV TIL: Anker, Carsten Tank FRA: Christian Frederik (1814-03-24)

Citation: Christian Frederik: "BREV TIL: Anker, Carsten Tank FRA: Christian Frederik (1814-03-24)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 19. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L002155169000011.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

11.

Hr. Regjeringsraad Anker. Christiania
d. 24. Marts 1814.

Det har særdeles glædet mig at erfare, at De med god Leilighed afseilede, saa at der neppe kan være Tvivl om, at De jo heldigen har naaet Deres Bestemmelse.

De vil i England have mødt megen Enthnsiasme hos Folket for Vores gode Sag, og hvad selv ministerielle Blade indeholder lover det heldige Udfald af Deres Sendelse, som jeg saa inderligen ønsker. Det er alt, hvad man tør haabe, at England tør holde sig passiv og tillade Tilførselen; at der, som Breve af 4. Marts beretter, d. 25. er lagt Embargo paa de norske Skibe i Forventning af sikre Underretninger om det, som er forefalden, er ikke fornroligende. Nogle ostensible Mesnrer skyldes Sverige, naar blot Tilførselen af Levnetsmidler i engelske og andre Nationers Skibe ikke formenes, og dette ved vi ei at være Tilfældet. At Grlæden her over Englands, som det synes, milde Sindelag er almindelig, vil De lettigen indse.

Med Sverige synes det at være langt fra at kunne komme paa nogen god Fod. Grev v. Schmettows Konversation med Feltmarschal Essen d. 6. Marts havde intet andet Resultat, end at jeg bekom endydermere Forvisning om, at de Svenske er langt fra at ville angribe Norge med Magt. De stoler paa Udsnltningssystemet, ja endog paa, at deres Kronprins med sin Armé skal vende tilbage paa en engelsk Flaade og saaledes angribe Norge tillige fra Søsiden. Feltmarschallen lovede at besørge et Brev fra mig til Kongen af Sverige. Den 10. afsendte jeg samme, De finder det i Kopi vedføiet, 1 og jeg havde det Galanteri at sende Feltmarschallen ved Grev v. Schmettow en Afskrift af samme.

Følgen heraf var uventet; han befordrede det til Stockholm, men der læste de Afskriften og havde den særdeles Uhfliighed at sende Brevet selv naabnet tilbage, ledsaget af Minister Engestrøms Kommentærer, og Breve til Grev v. Schmettow, hvoraf ligeledes vedføies Afskrift. ¹

s. 20Officiellement er al Forbindelse saaledes afbrudt auxiliaire, men Grev v. Schmettow skal vedblive at tilskrive Grev Essen. Jeg tror, jeg kan være dette Brev bekjendt, og det skal blive trykt, om ikke før, saa efter at have været forelagt Rigsdagen. Men ymter Sverige noget om denne Fremfærd, da skal det straks bekjendtgjøres. Jeg ønsker, at De meddeler det til det engelske Ministerium.

I øvrigt indeholder Stockholmsposten de medfølgende Udfald mod mig, men vor Sag er for god til at blive en Grjenstand for Pennekrig.

Saalænge Kronprinsen af Sverige ikke tillader sig Fornærmelser mod de Norske, holder jeg min vidtløftige Deklaration tilbage; men isaafald staar den til hans Tjeneste for hele Europas Øine. Man kan ikke endnu vide, hvad han bestemmer sig til. Efter de engelske Aviser var Napoleon i Begyndelsen af Marts aldeles..... ¹ Maaske Kronprinsen af Sverige faar fortjent Løn; skulde han derimod ved sin Ankomst paa Kamppladsen være heldig nok til atter at bringe Seiren til de allierede Overfaner, da bliver han mægtigere end nogensinde og farligere for os, end han før har været.

Den afvekslende Vaabenlykke, og at de Allierede behøver ham, maa genere Englands Adfærd mod Norge, om de end havde de liberaleste Hensigter med os. Dette venter jeg mig; men man maa ikke lade sig forblinde; derfor glæder det mig, at De er der.

Fra Danmark har jeg ikke en eneste officiel Meddelelse. Aviserne indeholder, saavidt jeg véd, intet om, hvad her er foregaaet. Den største Enthusiasme hersker der for vores Sag, men de Danskes velvillige Hjælp kan ikke komme til os formedelst den Is, der stedse belemrer vore Kyster.

Disse Underretninger har jeg anfortroet Deres Broder at overbringe. Jeg tror det gavnligt, at han er i England, hvis De maatte gaa til Eastlandet eller havde Aarsager til at vende her tilbage. Ham medgives en Fuldmagt i almindelige Udtryk.

s. 21De af Feltmarschal Essen d. 29. meddelte Underretninger angaaende Ruslands og Englands Sindelag meddeles Dem i Afskrift. Jeg vil haabe, at det, hvad England angaar, ser anderledes ud, naar man der har erfaret Sagernes sande Sammenhæng, og isaafald er al Ængstelighed overflødig. Grid jeg snart maatte modtage glædelige Underretninger fra Dem!

C. F.